

На вечірньому пружі
По тихому й теплому дні,
На вечірньому пружі
Тополі стоять бронзолиці.
На вечірньому пружі
Останній акорд одвогнів
І розвіявся димом
В тягучому морі пшениці.

А над світом повільно
Згасає далекий пожар.
Шелестять колоски,
Пролетіла під зорями
Птиця.
І стоїть серед поля,
І дивиться в світ
Хлібодар:
Вік прожив у степу,
А не встиг на красу
Надивиться.
